

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl soudcem JUDr. Pavlínou Havelkovou ve věci žalobce Drahomíra [redacted], exportního manažera, bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Janem Válkem, advokátem se sídlem Ocelářská 799, Praha 9, proti žalovanému Rudolfu [redacted], živnostníku, bytem [redacted], zastoupenému JUDr. Martinem Köhlerem, advokátem se sídlem 1. máje 535/50, Liberec 3 – Jeřáb, o zaplacení 18.350,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. **Žaloba na povinnost žalovaného zaplatit žalobci 18.350,- Kč s úrokem z prodlení od 1.9.2008 do zaplacení, odpovídajícím ročně výši 2T repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, zvýšené o 7 procentních bodů, v každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, s e z a m í t á .**
- II. **Žalobce j e p o v i n e n** nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 14.304,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného JUDr. Martina Köhlera.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce uplatnil proti žalovanému nárok na náhradu škody ve výši 18.350,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, běžícím od 1.9.2008 do zaplacení. Žalobou je tvrzeno, že dne 31.8.2008 se žalobce a žalovaný účastnili golfového turnaje DAS Liberec open 2008 na hřišti společnosti Golf Club Liberec, s.r.o. v Liberci – Machníně.

Pořadatelem turnaje byla společnost DAS, pojišťovna právní ochrany, a.s., IČ: 61860701. V průběhu hry při odpalu žalovaný svým úderem golfovou holí odpálil golfový míček nikoliv ve směru svojí herní dráhy, nýbrž cca o 90 stupňů mimo tak, že jím odpálený míček odletěl na více než 50 metrů vzdálenou vedlejší herní dráhu, kde se tou dobou nacházel žalobce a další osoby. Žalovaný při tomto odpálení nijak neupozornil ostatní účastníky turnaje, že jeho míč letí mimo jeho herní dráhu směrem na dráhu vedlejší k osobám, mezi nimiž se nacházel žalobce. Po zcela nestandardním odpalu žalovaného letící míček v plné rychlosti zasáhl nic netušícího žalobce do hlavy, přičemž jeho dioptrické brýle byly zásahem míčku zničeny. Zásah míčkem žalobci rovněž způsobil zranění oka (střepy z brýlí), které si vyžádalo operativní zásah a následné léčení žalovaným, které bylo spojeno s hospitalizací žalobce a jeho pracovní neschopností, která trvala až do 9.11.2009. Dioptrické brýle se speciální konstrukcí žalobce zakoupil v červenci 2008 za pořizovací cenu 18.350,- Kč. Brýle byly naprosto zničeny. Žalovaný nesplnil své povinnosti, vyplývající z pravidel chování při golfu, aby se ujistil, že jeho odpalem nemohou být ohroženy jiné osoby pohybující se tou dobou na hřišti, aby odpálil svou ránu výhradně ve směru své herní dráhy a aby zřetelně upozornil dotčené osoby, že na ně míří jím chybně odpálený míček. V důsledku jednání žalovaného došlo při golfovém turnaji mimo jiné ke zničení brýlí žalobce, tedy k majetkové škodě, za níž odpovídá žalovaný.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Má zato, že neporušil právní povinnost, a to jak obecnou povinnost, tak prevenční povinnost stanovenou pravidly golfu. Žalovaný sice odpálil míček, kdy došlo k odchýlení dráhy letu, avšak na situaci upozornil varovným výkřikem „fore“. Při tomto znamení se hráči v okolí na hřišti mají skrčit a zakrýt si hlavu. Žalobce tak neučinil.

Oba účastníci uvedli, že očekávali původně vyřešení věci z pojištění. Žalovaný hlásil škodní událost Kooperativě pojišťovně a žádal plnění z pojistky manželky na pojištění domácnosti s připojištěním odpovědnosti z občanského života. Sama DAS pojišťovna právní ochrany slibovala, že věc nějak vyřeší a účastníci spolu původně neformálně komunikovali emailem. Žalobce poukazoval na rozpor ve způsobu hlášení události, tj. popisu skutku ze strany žalovaného. Podle názoru soudu však obsah korespondence vůči pojišťovně nijak nezpochybňuje líčení události žalovaným před soudem, tedy nic významného pro zkoumání skutku z toho nelze dovozovat.

Kooperativa pojišťovna a.s. potvrdila, že prvním oznámením škodní události se stalo dopisem žalovaného z 8.10.2008. Zde žalovaný uvádí, že dne 31.8.2008 při golfu zasáhl dalšího hráče míčkem do obličeje. Při kontaktu došlo k rozpití dioptrických brýlí a následně k poškození oka. Okamžitě zavolal smluvený varovný signál pro nebezpečí fore. Dále žalovaný uvádí, že golf hraje od roku 2000 až doposud a nikoho nezasáhl. Vzhledem k tomu, že neporušil platná pravidla ani morální zásady golfu, necítí se vinen. Dopis Kooperativy pojišťovny, a.s. z 21.4.2009 adresovaný žalovanému znamená oznámení pojišťovny o tom, že odmítá plnění z pojistné smlouvy. Pojištění odpovědnosti z domácnosti kryje škody, které pojištěný příslušník rodiny nejen způsobí třetí osobě, ale musí přitom prokazatelně porušit právní předpisy nebo nařízení. Pojišťovna souhlasí s názorem pojištěného o tom, že neporušil pravidla a toto bere jako důvod pro odmítnutí hrazení pojistného. Žalovaný zasílal pojišťovně předtím ještě dopis z 29.12.2008, kde doplňoval některé údaje. Skutek zde líčí tak, že dne 31.8.2008 při golfu odehrál míček směrem k jamce, přitom došlo k odrazu míčku od plochy hřiště a naprosto nevypočitatelné změně dráhy letu a následně pojistné události. Žalovaný toto vysvětlil tím, že popisoval pro pojišťovnu úder tak, že na zemi mohla ležet větev či

nějaký předmět, například kámen a mohl případně něco nabrat na zemi holí, což mohlo zkreslit dráhu, otočit patku hole jinam. Soud uvádí, že i případné prokázání tohoto důvodu změny dráhy letu míčku by na následném hodnocení věci nic nezměnilo.

Podle ustanovení § 420 odst. 1 občanského zákona každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Vymezení předpokladů této obecné odpovědnosti osoby za škodu předpokládá porušení právní povinnosti, vznik škody, existenci příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody, a zavinění (tzv. subjektivní předpoklad odpovědnosti, který občanský zákoník presumuje).

Podle ustanovení § 415 občanského zákona, každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Úprava zákona tuto občanskoprávní prevenci chápe ve smyslu obecné povinnosti odvracet porušování právních povinností, které podle nabytých zkušeností mohou mít za následek vznik škody a speciální povinnosti k odvrácení již určité konkrétní hrozby vzniku škody.

V posuzovaném případě nebyla dána spornost stran ohledně vzniku škody coby kauzálního následku špatně provedeného úderu golfovou holí žalovaným. Žalobce nárokuje náhradu majetkové škody na svých brýlích, jejichž pořizovací cenu 18.350,- Kč dokládá pokladním dokladem z 11.7.2008 vystaveným firmou Vít Kolínský – Optik Praha 4.

V prováděném dokazování bylo zapotřebí zkoumat, zda žalovaný porušil nějakou právní povinnost. Soud žalovaného považuje za správně pasivně legitimovaného účastníka a nepřiklonil se k jedné z námitek žalovaného o tom, že není v tomto sporu pasivně legitimován. Žalovaný odkazuje na judikát Nejvyššího soudu ČR 1 Cz 37/81 ze dne 29.12.1981. Podle něj je soud povinen zjišťovat, zda organizátor sportovní akce dodržel všechny mu stanovené povinnosti, aby dle § 415 občanského zákona nedocházelo ke škodám na zdraví. Toto rozhodnutí se zabývalo posouzením odpovědnosti tělovýchovné organizace (pořadatele sportovního utkání), kdy při hokejovém utkání byl hráčem vyhozen kotouč do hlediště. Povinnosti pořadatele ukládá soutěžní řád, vydaný orgánem tehdy Československého svazu tělesné výchovy. Bylo tak nutné zjištění, zda kluziště zimního stadionu bylo opatřeno ochrannými sítěmi odpovídajícími též požadavku směrnic a soutěžního řádu.

Soud má zato, že daný judikát na předmětný spor nedopadá. Hra golfu není upravena žádným speciálním předpisem. Je na vlastníku konkrétního golfového hřiště, jakým způsobem je hřiště architektonicky provedeno, a je třeba provozovat ho tak, aby byla eliminována případná možnost vzniku škod na zdraví či majetku. Je třeba dodržovat rozumné požadavky na přiměřenou bezpečnost (a tím i hrací komfort hráčů), neboť hrací dráhy (ferveje) se mnohdy kříží, jsou umístěny blízko sebe či navazují na sebe odpaliště a jamkoviště jedné a druhé dráhy. Organizace hřiště bývá dána hráčům na vědomí pomocí výstražných či informačních tabulí či vlastní hřiště může speciální situace uvádět v tzv. místních pravidlech, kde se vyskytuje popis a způsob řešení. Místní pravidla jsou uvedena i na tzv. skórkartách, které hráčům slouží k zápisu výsledku hry na turnajích. Veškeré povinnosti lze dovozovat z obsahu pravidel golfové hry. Jedná se o souhrn instrukcí a předpisů vydávaných od 19. století The Royal And Ancient Golf Club Of St. Andrews Skotsko. Tato pravidla kromě množství přesných definic a popisu herních situací obsahuje též stať vztahující se k bezpečnosti a plynulosti samotné hry. Je třeba doplnit, že golfové hřiště jsou integrální součástí krajiny se všemi rušivými prvky,

nejedná se o uzavřená sportoviště izolovaná od vnějšího okolí (jako například právě sportovní haly).

Z uvedeného je dovozováno, že organizátor akce či vlastník hřiště by mohl být odpovědným subjektem za vzniklou škodu pouze v případě, kdy by se na vzniku škody podílela špatná architektura hřiště, závada či překážka na jamce (terénní prohlubeň či jáma). Nic z toho však nebylo tvrzeno ani prokazováno.

Potřebný okruh rozhodujících skutečností byl zjišťován především výpověďmi účastníků a svědků. Veškeré okolnosti potřebné pro hypotézu aplikované hmotněprávní normy byly dle názoru soudu spolehlivě zjištěny. Mezi jednotlivými výpověďmi se totiž nevyskytují významné odchylky (to při respektu subjektivního vnímání události, zjednodušenému schématu hřiště na mapce, kam vyslýchaní označovali herní situaci a časového odstupu od události).

Relevance okolností věci akcentuje zjištění herní situace na hřišti v době odpalu žalovaného (rozmístění okolních hráčů), způsob jednání žalovaného (adekvátnost jeho počínání v této herní situaci) a splnění povinnosti signalizovat nebezpečí do okolí po nepovedeném úderu.

Žalobce a žalovaní jsou shodni v otázkách složení skupin, obdobně označili své postavení na hřišti v okamžiku předmětného úderu žalovaného, v dané době měli shodný handicap (úroveň herní výkonnosti), oba stáli v místě odpalu své druhé rány, hřiště bylo zcela herně zaplněno. Jednalo se o druhý den dvoudenního turnaje, skupina (flajt) žalobce hrála jamku č. 11 a byla tvořena žalobcem, jeho manželkou Hanou [REDAKCE], dcerou [REDAKCE] a [REDAKCE] Vítězslavem [REDAKCE]. Flajt žalovaného tvořil on, jeho manželka a dále dva cizí manželé. Žalovaný je nezná a tito nebyli v řízení slyšeni. Jamka č. 11 a jamka č. 10, kde hrál žalovaný, jsou souběžné, jamka č. 10 je položena o vrstevnici níže. Dle schématu hřiště jamka č. 10 má par 5 a měří 338m, jamka č. 11 má par 4, je kratší.

Žalobce ve výpovědi uvádí, že stál u své druhé rány, asi 200m od odpaliště, právě diskutoval s manželkou nad umístěním míčků, stál čelem ke greenu (jamkovišti) a v tu chvíli zaslechl krátký svist a dostal úder z levé strany do boku do svých brýlí. Náraz ho porazil, až si sednul. Do okamžiku úderu neslyšel žádný varovný výkřik. Odhaduje vzdálenost mezi ním a žalovaným kolem 50m, v době zásahu stál asi 1,5m od své ferveje (jedná se o herní pole s nízko sekanou travní plochou).

Žalovaný vypověděl, že v době jeho úderu stál asi 100 až 150m od svého odpaliště (pozn. soudu: jamka měří 383m, tedy měl stát asi v jedné třetině délky jamky) a odhaduje vzdálenost mezi účastníky asi 100m. Z odpaliště jamky č. 10 skupina žalovaného začala odpalovat zhruba ve stejné době, kdy skupina žalobce začala odpalovat ze svého odpaliště na jamce č. 11. Když celá skupina žalovaného odpálila míčky, tak viděl, že skupina žalobce ještě u svého odpaliště něco dohledává, vzdálenostně asi 100m od jeho odpaliště, proto flajt žalovaného ještě chvíli čekal na pokračování ve hře flajtu žalobce s tím, aby se uvolnilo vidění volného prostoru. Když skupina žalovaného pokračovala směrem ve své hře, tak žalovanému zmizeli z obzoru, šla v převýšeném terénu nad jamkou žalovaného. Žalovaný počítal, že v době odpalu stál někde pod vrstevnicí od flajtu žalobce, odpálil velice křivou ránu, která šla do boku, neboť žalovaný se protočil doleva. Ihned zařval signál „fore“ (pozn. soudu: znamená vpředu pozor). Po zdvihnutí hlavy žalovaný zaznamenal vlevo žalobce stojícího u nízke výsadby stromků, uviděl ho od pasu nahoru. Viděl jeho pohled směrem k sobě po tom zakřičení a pak viděl, jak se zvrátil. Předtím žalobce stál někde v rafu (výše sekaná travní plocha pro obtížnější hru). Před odpalem stál žalovaný na rozhraní ferveje a rafu,

patrně odpaloval z kraje ferveje. Správná příprava k odpalu, od níž se tehdy žalovaný neodchýlil, znamená, že se postaví do osy balonek – jamka, založí kolmo hůl a ustoupí zhruba půl metru, aby dosáhl na položení shaftu hole v herní pozici. Ramena tvoří osu k jamce, chodidla jsou v postavení kolmo k přímce vedoucí do jamky. Hra nevyžadovala ani zaujetí extrémního postoje (např. v případě, kdy hráč stojí jednou nohou v písku a druhou na trávě či stojí u překážky, která brání v jeho napřažení). Před založením hole se žalovaný díval kolem sebe, nevnímal žádné nebezpečí, což ho ujistilo, že může hrát.

Svědék [REDACTED] Leoš [REDACTED] tvořil skupinu jdoucí za flajtem žalovaného. V jeho skupině byla dále Magdaléna [REDACTED], její dcera a Jiří [REDACTED]. Svědek na mapce zakreslil postavení hráčů (své a postavení účastníků) shodně jako žalobce a žalovaný. Potvrdil, že žalovaný se k odpalu připravil normálním způsobem, skupina svědka čekala za flajtem žalovaného, takže ho viděl. Místo odpalu žalovaného se nachází blízko vody a bývá vlhké. Žalovaný odpálil asi 70% odchylky doleva, nato uslyšel výkřik „fore“. Poznamenal, že v terénu nelze rozeznat místo, odkud signál vzejde. Uviděl žalobce, jak se otočil směrem k letícímu balonku, stál přitom někde u stromků dělících obě jamky. V době zásahu stál žalobce jakoby zády či bokem, svědek ho neviděl přikřčit se. Žalobce v době zásahu stál asi 150 až 200m od svědka, tedy od odpaliště jamky č. 10. Při zaznění varování se sám svědek skrčil „na bobek“ a rukama si zakrýval hlavu. Uvedl, že v tomto je zkušený, neboť sám již vícekrát obdržel zásah míčkem, skrčený pak viděl situaci před sebou směrem své hry. Výkřik „fore“ byl podle něj silný.

Svědék [REDACTED] Vítězslav [REDACTED] vypověděl, že tehdy hrál ve flajtu žalobce, není místní, takže situaci si jasně nepamatuje. Podle schématu hřiště si vybavuje, že žalobce v době zásahu stál na konci své ferveje, tedy na hradě rafu, někde u dělících stromků. Když se sám přesouval po svém prvním odpalu k míčku, tak hráče z jamky č. 10 neviděl a nevnímal, žalovaného tedy hrát neviděl. Uslyšel silný mužský výkřik „fore“, otočil se doleva a poté zaznamenal, jak se kácí žalobce.

Svědkyně Hana [REDACTED], manželka žalobce, uvedla, že při zásahu manžela stála od něj asi 3 až 5m, oba stáli na ferveji své jamky. Sama flajt žalovaného nesledovala, soustředila se na svoji hru. Přesto označila pozice obou účastníků stejně jako tito s tím, že vzdálenost mezi nimi byla asi 50 až 70m, uslyšela výkřik „fore“ až když se manžel skácel na zem.

Svědkyně Eva [REDACTED], manželka žalovaného, členka klubu Golf Machnín od roku 2000, uvedla, že žalovaný odehrál její druhou ránu ležící asi 100 až 120m od dámského odpaliště jamky č. 10. Sledovala manžela dva metry za ním, aby jí dobrou pozici nepokazil, v zorném úhlu při pohledu směrem ke svému jamkovišti viděla terén čistý. Manžel se před úderem ještě rozhlížel po ferveji. Odhaduje vzdálenost mezi postojem manžela a žalovaného v době úderu asi 120m. Uvedla, že manželovi rána „ulítla“ špatným směrem, v tu chvíli spatřila manželé [REDACTED], kteří se najednou objevili někde u stromků v rafu, nato oba s manželem nahlas zařvali. Žalobce se v tu chvíli otočil směrem do rány. Dělicí část mezi jamkami č. 10 a č. 11 je dosti velká, tvoří ji kopec, vyvyšující terén k jamce č. 11, někde na jeho vršku rostou dělicí stromky.

Svědék Jiří [REDACTED] hrál ve flajtu za žalovaným, v předmětné době stál s [REDACTED] na stejné jamce č. 10 jako žalovaný a měli ho na dohled, čekali, než bude jamka volná. Viděl, jak skupina žalobce se posunovala po odpalu po své jamce. Žalovaný při odpalu stál mírně ve svahu, patrně už v rafu a viděl jen jak se chystá pálit. Poté již slyšel hlasitě zařvat „fore“, nato se svědek skrčil a skryl si hlavu. Potvrdil, že se stává, že hráči jamek č. 10 a č. 11 si kříží své míče odpálené na tuto sousední jamku. Pozici hráčů popsal svědek shodně jako účastníci.

Svědék Ota [REDACTED] byl na turnaji fotograf a v předmětnou dobu stál u odpaliště 10. jamky. Díval se na odpal žalovaného a viděl let jeho úderu doleva na jamku č. 11, po nepovedeném odpalu žalovaný ihned hlasitě zakřičel „fore“, při tom žalovaný stál na hranici své ferveje. Ve chvíli zásahu do hlavy stál žalobce k míčku čelem a neskrčil se. Rozestavení hráčů popsal obdobně jako účastníci.

Svědkyně Dana [REDACTED], dcera žalobce, také vnímala rozestavení hráčů obdobně jako účastníci. Uvedla, že když se chystala sama odpalovat, měla za zády rodiče a flajt žalovaného. Slyšela zakřičet „fore“ a uviděla svého otce na zemi.

Svědkyně Magdaléna [REDACTED], jdoucí ve skupině za flajtem žalovaného, v době odpalu žalovaného stále poblíž svědka [REDACTED] ze své skupiny. Její flajt čekal na uvolnění jamky č. 10 a svědkyně stála na odpališti jamky č. 10, když viděla žalovaného s manželkou stát někde v půlce této jamky. Žalovaný čekal na hru, neboť lidi na herní jamce č. 11 byli spíše v místě mimo své ferveje, blíže k jamce č. 10 a bylo by to nebezpečné. Sledovala hru žalovaného a ten se nachystal k odpalu až poté, co flajt na jamce č. 11 se jaksí posunul ke svému jamkovišti. Svědkyně viděla odpálit žalovaného, míč letěl do strany doleva a v okamžiku letu slyšela výkřik „fore“. Po zaznění se Miloš [REDACTED] okamžitě schoulil za back a svědkyně se k němu sklonila. Počinání svého spoluhráče hodnotí jako správné chování golfisty.

Zhodnocením obsahu svědeckých výpovědí je možno dospět k těmto skutkovým závěrům:

- 1) Příprava žalovaného k odpalu nevykazovala odchylku od sportovních pravidel.
- 2) Žalovaný signalizoval řádně vzniklé nebezpečí.
- 3) Žalobce se v reakci na varovný signál nepřikrčil.

Jednoznačně tato zjištění lze vytěžit výpověďmi [REDACTED] – připravoval se normálně, slyšel výkřik „fore“, viděl žalobce, jak se otočil k balonku, Oty [REDACTED] – viděl nepovedený odpal žalovaného, který ihned zakřičel „fore“, před zásahem se žalobce nepřikrčil, Magdy [REDACTED] – viděla přípravu žalovaného k odpalu, špatně letící míč doleva a v tom okamžiku výkřik „fore“, Evy [REDACTED] – sledovala odpal manžela i kontrolu situace předtím, žalobce se po výkřiku obou otočil směrem do rány, [REDACTED] – slyšel silný výkřik „fore“.

V daném sporu v případě škody způsobené úderem golfového míčku bylo nutno prokázat, že žalovaný jako škůdce porušil právní povinnost. Zavinění žalovaným v takové kauze by se mohlo předpokládat ve formě nevědomé nedbalosti, to znamená, že by bylo možno usoudit, že žalovaný nevěděl, že může způsobit škodu, ač o tom, vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl. Příčinná souvislost je objektivní kauzální. Co se týče porušení právní povinnosti, je nutno vedle pravidel stanovených pro golfovou hru jako takovou respektovat dále i generální prevenční povinnost, to znamená, že každý je povinen zachovávat takový stupeň opatrnosti, který po něm lze vzhledem ke konkrétní místní a časové situaci rozumně požadovat a který (objektivně posuzováno) je způsobilý zabránit či alespoň co nejvíce omezit riziko vzniku škod na životě, zdraví a majetku. Nepočíná-li si hráč v souladu s touto obecně stanovenou právní povinností, chová se protiprávně a při splnění dalších kritérií nese občanskoprávní odpovědnost za škodu.

Žalobce i žalovaný svá postavení na hřišti v okamžiku odpalu žalovaného popsali (zakreslili) obdobně, stejně tak většina svědků. Stáli tedy na paralelních jamkách ve směru protijdoucím, vzdáleni přes 50m a každý ještě ve své části jamky (i když hranice mezi jamkami je pomyslná a dělená řadou menších stromů, u nichž právě

žalobce stál). Z tohoto rozmístění lze ztěží usuzovat na to, že by žalovaný začal odehrávat, aniž by to odpovídalo momentálním okolnostem a nedodržel potřebnou intenzitu opatrnosti a předvídatelnosti. Výpověď žalovaného, kterou potvrzuje výpověď Hany [REDAKCE] a např. svědka [REDAKCE] a svědkyně Magdalény [REDAKCE], nasvědčuje tomu, že žalovaný před úderem nezaznamenal žádné hráče ve svém zorném úhlu (před tím jeho flajt čekal, až odpálí z odpaliště flajt žalobce) a pak se mu skupina žalobce ztratila z dohledu za terénní vlnou, jak postupovala ve směru své hry. Je nepochybné, že úder žalovaného byl proveden technicky nesprávně, je třeba hodnotit ho jakožto sportovní nešikovnost, nikoli jakožto porušení právní povinnosti. Podle názoru soudu by se jednalo o absolutní odpovědnost hráčů, kteří by nesměli hrát na své jamce v době, kdy kdekoliv na okolních jamkách hrají jiné skupiny hráčů. Při naprosté zaplněnosti všech jamek na turnaji není toto možné, ani předpokládané. Je třeba zdůraznit způsob stavby golfového hřiště. Jednotlivé jamky jsou mnohdy souběžné, s otočeným směrem hry (odpaliště – jamkoviště). V zájmu všech ukládají pravidla golfu hráčům, aby nedocházelo ke zdržování hry.

Dle Pravidel golfu v oddíle Etiketa, zdvořilost na hřišti, bezpečnost, je uvedeno, že před zahráním rány, nebo cvičným švihem, by se měl hráč ubezpečit, že nikdo nestojí vedle něho ani na místě, kde by mohl být zasažen holí, míčkem, kameny, oblázky, větvičkami apod.

Ve světle uváděných argumentů soud neshledal porušení právních povinností žalovaného, a to z pohledu obecné odpovědnosti dle § 420 odst. 1 obč.zák. ani z pohledu dodržování golfových pravidel. Po nepovedeném úderu žalovaný eliminoval nebezpečí jediným možným způsobem v této situaci, tedy hlasitým výkřikem „fore“, ten znamená něco jako „vpředu pozor“ z oblasti zvykového práva golfové hry (je v něm notoriitou). Plnil tím svoji prevenční povinnost ve smyslu § 415 obč.zák. Sám žalobce po provedeném dokazování mírně upravil svoji původní verzi tak, že varovný výkřik nezaznamenal až do okamžiku zásahu míčkem, takže pro nedostatečný časový odstup nemohl na něj reagovat. Nevyloučil, že v důsledku svistného zvuku instinktivně zvedl či pootočil hlavu. Je namístě doplnit, že vjem žalobce o tom, že signalizaci nebezpečí výkřikem slyšel pozdě, nelze v kontextu se všemi dalšími výpověďmi hodnotit jako objektivní. Dostatečný časový předstih v tomto speciálním případě znamená fakticky naprostou časovou návaznost faktorů 1) špatný úder, 2) varovný signál, 3) příkrčení se okolních hráčů k zemi (je-li to možné, tak za back). Lze poznamenat, že i na žalobce jako poškozeného se vztahuje povinnost zachovávat potřebný stupeň opatrnosti při hře, v daném případě šlo o nutnost okamžité reakce příkrčením se k zemi i pro případ, kdy vůbec není zřejmé, odkud signál pochází.

Pro přesvědčivost závěru soudu o tom, že žalovaný neporušil pravidlo bezpečnosti při hře, je možno všimnout si výpovědi samotného žalobce. Uvedl, že v předmětném okamžiku sám se nacházel v přípravné fázi svého úderu, diskutoval se svojí ženou nad ležícími míčky. Hráči jamky č. 10 byli dosti ve stejné vzdálenostní úrovni jako žalobce, v klesajícím terénu pod jamkou č. 11, žalobce periferně vnímal hru flajtu žalovaného a nevěnoval mu pozornost, když fervej je široká a nečekal žádné ohrožení. Soud zde zaznamenává možnost logické úvahy o tom, že pokud by žalovaný neodpálil svůj míč dříve, mohl tomu předcházet naopak úder žalobce, jenž v dané herní fázi (při rozmístění hráčů) nehodnotil situaci za nebezpečnou, ohrožení nevnímal.

Jiná příkladná situace, kdy by soud shledával zaviněné porušení právní povinnosti, by mohla nastat např. při tomto skutkovém ději: Hráč odpaluje míček v době, kdy jeho jamka je ještě „obsazena“ předchozím flajtem. Tento flajt dohrává hru

a nachází se např. ještě v okolí jamkoviště téže jamky, a to v odpalové (doletové) vzdálenosti hráče z flajtu předchozího, který nedbal zřejmého nebezpečí.

Další jasnou odpovědnostní situací by byla tato: Hráč provede nestandardní (nepovolenou) přípravu k úderu, která determinuje způsob a kvalitu odpálení míče (např. zaujme zcela křivý postoj), jenž nasměruje let dráhu míčku jinam než ke greenu (než ve směru své jamky).

Na závěr soud opakuje, že hodnocení provedených důkazů v jejich jednotlivostech i vzájemných souvislostech nevyznělo v závěr oprávněnosti žaloby, proto byla zamítnuta.

Úspěšná procesní strana ve sporu má právo na náhradu nákladů řízení dle § 142 odst. 1 o.s.ř.. Žalobci tak byla stanovena povinnost nahradit žalovanému náklady za právní zastoupení v celkovém rozsahu 14.304,- Kč. Náklady za právní pomoc jsou tvořeny sazbou odměny 10.420,- Kč (§ 3 vyhl.č. 484/2000 Sb.), pěti režijními paušály po 300,- Kč (§ 13 vyhl.č. 177/1996 Sb.), odměna je navýšena o 20% DPH 2.384,- Kč (§ 137 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku l z e podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení, ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím soudu podepsaného, písemně, dvojmo. Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem splněny dobrovolně l z e navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

V Liberci dne 15. července 2011

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Duchoňová

JUDr. Pavlína Havelková, v.r.
soudkyně